

Gyógyszerésztörténeti közlemények

Gyógyszerészet 31. 305—308. 1987.

Történeti áttekintés a magyar nyelvű gyógyszerészeti irodalomról Erdélyben

DR. RÁCZ GÁBOR ÉS DR. PÉTER H. MÁRIA

A szerzők bemutatják az erdélyi gyógyszerészeti szakirodalom kibontakozását az első nyomtatásban közzétett anyanyelvű növénytan műtől (Melius Péter *Herbárium Kolozsvár, 1578*) napjainkig. Kiemelik a jelentősebb munkákat.

A romániai magyar nyelvű gyógyszerészeti irodalom a szakma művelői mellett a határtudományok iránt érdeklődők tájékoztatására is szolgál, de szerepe lehet a természettudományos ismeret-terjesztésben is.

A gyógyszerészeti szakirodalom a gyógyszerek előállításának és vizsgálatának alapjaival, azok alkalmazásával, a gyógyszerértári és -gyári tevékenység szervezésével és a szakma történetével foglalkozik. A gyógyszerészet a természettudományok különböző ágaira támaszkodik, így alakult ki a gyógyszerészeti fizika, a gyógyszerészeti kémia és biokémia, a gyógyszerészeti növénytan. A gyógyszerészeti irodalom legfontosabb területei a gyógynövényismeret (farmakognózia), a gyógyszerhatás-tan (farmakodinámia), a méregtan (toxikológia), a gyógyszerészeti technológia (galenusi gyógyszerészet) és az ipari gyógyszerészet.

Az első gyógyszerértárak Erdélyben a 15. század legvégén létesültek, a 16. században több gyógyszerértár működött már. Ebből az időszakból származnak első gyógyszerészeti vonatkozású kéziratunk és az első, nyomtatásban közzétett anyanyelvű orvsnövénytan mű. Melius Péter *Herbárium* (Kolozsvár, 1578). A mai értelemben vett gyógyszerészeti irodalom a 19. században bontakozik ki, legjelentősebb művelői közé tartozott az aradi Rozsnyay Mátyas, eredeti készítmények feltalálója, és a nagybányai Kazay Endre, a négykötetes *Gyógyszerészeti Lexikon szerzője* (Nagybánya, 1900—1901). A Kolozsvárott az 1872/73-as tanévben indult gyógyszerészképzés tanárai: Hintz György, Ajtai Sándor, Högyes Endre, Bókay Árpád, Lóte József, Jakabházy Zsigmond, Orient Gyula, Issekutz Hugó és Issekutz Béla, széleskörű szakirodalmi munkásságot fejtettek ki.

Kolozsvárott 1904-ben létesítette Péter Béla a világ első gyógynövény kísérleti állomását, melynek évi beszámolóit, 1919 után is behatóan ismertették a természeti kísérletek eredményeit, a hatóanyagokra vonatkozó növénykémiai vizsgálatokat. Péter belső munkatársa Kopp Elemér termékeny tudós, a kutatóintézet utolsó igazgatója, tevékenységét 1949-től Marosvásárhelyen folytatta.

Orient Gyula a kolozsvári egyetemen is tanított, technológiai és méregtani munkái mellett maradandó értékű *Az erdélyi és bánáti gyógyszerészet története* c. könyve (Kolozsvár, 1926, román nyelvű

változata 1927). Gyakorlati jelentőségű *Gajzágó Róbert A kézi eladásban előforduló gyógyszerek román népies elnevezései és társalgási szavak szótára latin és magyar jelentőségükkel* (Kolozsvár, 1924) c. műve.

1920-ban jelent meg a *Pharmacia — Gyógyszerész újság* (Kolozsvár), alcíme — Hivatalos közlöny a gyógyszerészeti tudományok bel- és külföldi fejlődésének és a gyakorlati gyógyszerészetnek közlönye — célkitűzéseit is tükrözi; szerkesztői Molitórisz Pál és Ioan Murgău. Cikkkel szerepelt Péter Béla, Orient Gyula, a gyakorló gyógyszerészek közül Zápory Jenő, Laday Győző és Nits János. A Péter Béla felfedezte sárga virágú és termésű nadragulya leírása is itt jelenik meg első ízben (1922). A lap 1923 végén megszűnt.

Szintén Kolozsvárott jelent meg 1922 és 1933 között a három nyelvű *Pharmaco Courier* c. lap. A vezércikk kivételével a legtöbb közlemény magyarul látott napvilágot. 1923-ban indult a *Revista Farmaciei — Gyógyszerészeti folyóirat* (Kolozsvár), főszerkesztője Nagy Samu volt. Az előző közlönyhöz hasonlóan a három nyelvű vezércikket követő anyagok zömmel magyarul jelentek meg; utolsó számát 1928-ban adták ki. A közlöny folytatója a Mózes Károly szerkesztette *Buletinul Farmacistilor* c. kiadvány (1928). Itt közölte Belba Mária egyes készítmények érték-meghatározásáról, Újfalussy Győző a vizelet cukortartalmának kimutatásáról, Faragó Endre a gyógynövények természetéről szóló cikkét — utóbbinak több eredeti készítménye vált ismertté. A kiadvány címét 1934-ben megváltoztatták *Pharmacia-ra* és 1940-ig szintén háromnyelvű maradt.

1924-ben Orient Gyula kezdeményezésére jelent meg az *Arhiva Farmaciei — Gyógyszerészeti Archivum* két száma. Ebben tette közzé Kovács Áron A lemérhetetlen gyógyszerek hatásáról c. cikkét. Sambach Károly beszámolóját a málnaszörp vizsgálatáról. Bíró Géza közleményét a gyűszűvirág leveleinek értékméréséről.

Molitórisz Pál és Nagy Jenő voltak a háromnyelvű *Kiadvány, a Romániai Gyógyszerészek Zsebnaptára* (Kolozsvár, 1921, 1922) szerkesztői, melynek újabb, kétnyelvű kiadásait (1924—1928) Nagy Samu gondozta. A vállalkozást folytatta a szintén kétnyelvű *Gyógyszerészeti Évkönyv* (Kolozsvár, 1929, 1930).

A gyógyszerészeti irodalom kibontakozását hátrányosan befolyásolta az egyetemi gyógyszerészképzés megszüntetése Kolozsvárott 1934-ben.

Új szakaszt jelent a romániai magyar nyelvű gyógyszerészeti irodalom fejlődésében a marosvásár-

helyi Gyógyszerészeti Kar megalakulása 1948-ban, az Orvos-Gyógyszerészeti Intézet (OGyI) keretében. Ez utóbbi kiadványa az Orvosi Szemle és testvér-lapja, a Revista Medicală, első évfolyamától kezdve (1955) a gyógyszerészeti irodalom egész területéről rendszeresen közöl (1975-től Revista Medicală címen jelenik meg, magyar nyelvű cikkekkkel is). A több, mint kétszáz szakírás önálló rovat keretében jelent meg 1964 és 1974 között. A gyógyszerészet történetéből Spielmann József és Rácz Gábor a Román Gyógyszerkönyv (Farmacopeea Română) első kiadását (1862) elemezte, előbbi szerző Lázár Színi Karola és Orbán János közreműködésével feltárta az első marosvásárhelyi gyógyszertár múltját. A romániai ásványvizek kutatásában úttörő szerepet játszó Nyulas Ferencel foglalkozott Soós Pál (1958). A tanulmányt kísérletes közlemények egész sora követte, melyek Kovászna, Hargita, Maros megye, a Radnai Havasok területén végzett felmérésekre vonatkoznak, szerzőik: Soós Pál, Liviu Virf, Selényi Zsuzsa, Blazsek Ágnes, Gálfalvi Emília, Bachner Jenő. Ásványvizek, sóstava, gyógyiszapok, morfetták radioaktivitási fokát is mérte Balogh László, Szabó Endre, Barabás Béla, Tökés Béla, Filep Győző.

A gyógyszerészeti fizika és fizikai kémia területén Tökés Béla a műszeres vizsgálatokat és azok alkalmazását tette közzé. Ion Ristea és Dudutz Gyöngyi gyógyszeranyagok kölcsönhatása során megnyilvánuló jelenségeket írtak le.

Szerves kémiai kutatásai során Kiss Árpád, Albert Levente, Czégeni József módszert dolgozott ki szerves gyógyszerek foszfor- és kéntartalmának meghatározására. Albert Levente egyes nemi hormonok (tesztoszteron) szintézisének új lehetőségét dolgozta ki.

Marosvásárhelyen a gyógyszerészeti kémia oktatását és kutatását megalapozó Mártonfi László, a növényi olajok vizsgálatára és alkalmazására dolgozott ki új eljárásokat, különböző szerves anyagok meghatározási módszereiről közölt dolgozatokat és egyes alkaloidok kristálytani sajátosságait írta le. Munkatársai: Sarudi Lili, Neumann Stefánia, Fülöp Lajos, Szánthó Klaudia, Veréph József, Formanek Gyula szintén gazdagították a szakirodalmat. Kéntartalmú szerves vegyületek értékmérését végezte Fülöp Lajos, részben Formanek Gyula és Verpéph József közreműködésével, utóbbiak más jellegű gyógyszerek meghatározására is dolgoztak ki módszereket. Gyéresi Árpád mákalkaloidok kimutatására és mennyiségi meghatározására vonatkozó eljárásait több külföldi szerző is átvette. Összetett gyógyszerek egyes alkotórészeinek meghatározására dolgozott ki módszereket Gálfalvi Emília, Blazsek-Bodó Ágnes különböző anyagok (fertőtlenítők, antibiotikumok) kémiai meghatározási módszereit tökéletesítette, munkatársai: Józsa Judit és Kiss Ilona.

A gyógyszerészeti biokémiai oktatás és kutatás marosvásárhelyi úttörője Kiss-Eperjessy Anna, nagyrészt Kiss Árpáddal együtt az agyszövet és a vérsavó összetételét vizsgálta, a májszövet oxigénfogyasztását mérte különböző szerves anyagok és gyógyszerek, főleg sejtosztódást gátlók hatására.

Munkálataiban tevéleges részt vállalt Csegedi Jolán, Nemes László, Kovács Júlia Ibolya. Foszfortartalmú zsírszerű anyagok szerkezetét és meghatározását vizsgálta Balogh László, Barabás Béla, Szabó Endre és Tökés Béla. Egyes alkaloidoknak a máj enzimeire gyakorolt hatását követte Kovács Júlia Ibolya, Ádám Sára és Virgil Bota. Utóbbi, Máthé Jánossal együtt hormonok elkülönítésére dolgozott ki eljárásokat. Máthé János a nagymolekulájú növényi cukorszármazékok szerkezetének felderítésében ért el új eredményeket.

*A gyógynövény kutatás kezdetei Marosvásárhelyen Kopp Elemér nevéhez fűződnek, aki a gyógynövény kert létesítésével megteremtette a termesztési és nemesítési kísérletek alapjait, s párhuzamosan indította a növénykémiai vizsgálatokat. Az Orvosi Szemle első évfolyamában hívta fel a figyelmet az ópium tinktúra hazai nyersanyagból való előállításának lehetőségére, a mák alkaloidjainak mennyiségi mérésére pedig új mikrokémiai módszert dolgozott ki. Eredményeit külföldi folyóiratokban is közölte, ezekre ma is gyakran hivatkoznak a szakirodalomban. Szintén Kopp Elemér nevéhez fűződnek az illóolajos növényekre vonatkozó termesztési kísérletek, ezek közül fontosabbak a rózsamuskátlira és a levendulára vonatkozóak; kutatásait növénykémiai vizsgálatokkal is alátámasztotta. Munkatársai közül Rácz Kotilla Erzsébet a hatóanyag tartalom változásait írta le az *Achillea nemzetség* romániai fajainál, Csedő Károly a *csipkés paprikával* foglalkozott, Ádám Lajos a *csipkebogyó* és a *kankalin* levelek C-vitamin tartalma mellett főleg a havasi lórum értékesítésének lehetőségeit tanulmányozta hashajtó és bőrgyógyászati készítmények előállítására.*

Az öröklődő és környezeti tényezőknek a medveszőlő, a körtefa, a vörösfonya, a nadragulya, a boróka és más növényfajok hatóanyag tartalmára gyakorolt befolyását vizsgálta Rácz Gábor, Kopp Elemér tanszékvezető utóda. Értékmérési módszerei közül néhányat a Román Gyógyszerkönyv is átvett. Vizsgálatainak eredményei a nemzetközi szakirodalomban is gyakran szerepelnek. Munkatársai — Rócz-Kotilla Erzsébet, Kisgyörgy Zoltán, Csedő Károly, Marioara Monea, Fűzi József, Péter H. Mária, Marja Rogoșcă, Márton Aranka, Maria T. Dogaru, Péter Mihály, Újváry Imre és Fazakas Béla — közreműködésével leírta a magasabb rendű növények kivonatainak gátló hatását a kórokozó baktériumok, gombák és véglények fejlődésére.

*A gyógynövény kutatás marosvásárhelyi jellegzetességét azok a hatástani vizsgálatok képezik, amelyek új növényi gyógyszerek egész sorának bevezetését tették lehetővé. Rácz-Kotilla Erzsébettel együtt főleg a népi gyógyászatban használt, eddig nem tanulmányozott növényfajoknál vizsgálta a féregűző, vizelethajtó, vérnyomást csökkentő, gyomorfelekélyt megelőző, gyulladást gátló hatást. Feszt György, Kelemen Ágnes, Fórika Margit és részben az ő közreműködésükkel Horváth Tibor gyógyszerészeti kutatásaik eredményeit közölték. A régebben festéknövényként termesztett *Rubia tinctorum* és a *rokon* fajok hatóanyagtartalmát határozta meg Formanek Gyula, vesekő képződést*

gátló hatásukat írta le Rácz-Kotilla Erzsébettel. Nemes István különböző növények, így az *útifű* kivonatainak véralvadásra gyakorolt kedvező hatásáról számolt be. Nagy Levente érelmeszesedést gátló, Zágoni Elemér vérnyomást csökkentő, Hamza Ottó vastagbél gyulladás kezelésére alkalmas növényi gyógyszereket szabadalmaztattak. Németh Tibor a *komló* nyugtató hatásáról számolt be.

A *csipős paprika* értékesítésére vonatkozó vizsgálatok mellett Csedő Károly a boróka illóolaj tartalmát és annak összetételét vizsgálta, utóbbit Gabriel Tibori és Rácz Gábor együttműködésével. A munkaegyüttes más, illóolajos növények elemzésére is gázkromatográfiás módszereket alkalmazott. Csegedi Jolán, Kisgyörgy Zoltán, Gergely János a *kakukkfű* illóolajának összetétele és rendszertani helye közötti összefüggéseket állapították meg.

Péter H. Mária a *párlófű* alaktani sajátosságait, cserzőanyag tartalmát és kivonatainak antibiotikus hatását írta le, ez utóbbit Péter Mihállyal együtt. Különböző gyógynövény fajok leveleinek mikroszkópos vizsgálatát Rácz Gáborral együtt végezte, eredményeiket a Román Gyógyszerkönyv is átvette (1976-os kiadás). Beszámolt továbbá a *cickafark kóró* nemesítése során elért eredményekről. Gáspár Mária üröm fajok szövettani megfigyelése mellett féregűző hatású anyagaikat is jellemezte. Szánthó Éva a *maszlag* alkaloid tartalmára vonatkozó adatait közölte.

Füzi József a népi állatgyógyászatban használt *csalán* antibiotikus tulajdonságait vizsgálta Péter Mihállyal és Kisgyörgy Zoltánnal együtt. A *medvetalp* mikroszkópos vizsgálata mellett e növény-nemzetség kivonatainak egyes baktériumok fejlődését gátló hatását is közölte. Kisgyörgy Zoltán, Ádám Lajos és Domokos Lajos *sóska* fajok hasonló hatását igazolta. Az elsőként említett szerző és Márton Aranka a *nadráquľna* kémiai összetételének meghatározása céljából különböző új módszereket alkalmazott. Összefüggéseket állapított meg a csipős paprika egyes alaktani bélyegei és a hatóanyag tartalom között.

A *gyógyszerészeti technológiai kutatásokat* Hankó Zoltán kezdeményezte. Az Orvosi Szemle első évfolyamától kezdve megoldásokat közölt a gyógyszerárban előállítható készítményekről (tömény piramidon oldat, az ideggyógyászatban használt urea és mannit oldat, gyomorsavat pótló készítmények). Ádám Lajos antibiotikum tartalmú, könnyen adagolható és hosszabb ideig tárolható különböző gyógyszerformákat dolgozott ki, főleg Domokos Lajos, Szánthó Éva és Csegedi Jolán közreműködésével. Csath Stincoel Zamfira egyes gyógyszerformák előállítását befolyásoló tényezők szerepét vizsgálta, részben Papp József közreműködésével. E munkacsoport tagjai a gyógyszeres és segédanyagok között létrejövő kölcsönhatásokat tanulmányozták és követték a különböző anyagok felszívódásával kapcsolatos tényezőket. Steril oldatok készítésére új megoldásokat közölt Horber Pál. Ajtay Mihály vények elkészítése során felmerülő kérdésekre közölt újszerű megoldásokat.

A méregtani közlemények szerzőinek, Balogh Évának, Szócs Jozefának, Kincses-Ajtay Máriának, Molnár Vincének vizsgálatai az alkohol, élelmiszerszínezékek, gyomirtó szerek, nyugtató és más gyógyszerek okozta mérgezések kimutatására és az általuk okozott elváltozásokra terjedtek ki. A környezet szennyeződése szempontjából figyelemreméltó Szabó Endrének a földgáz, valamint Barabás Bélának a méz radioaktivitására vonatkozó közleménye.

A *szakma szervezése és története* szempontjából egyaránt érdeklődésre számot tartó tanulmányokat közölt Izsák Sámuel, a romániai betegsegélyző gyógyszertárak múltjáról, az első nagyváradi gyógyszertárakról.

Az Orvosi Szemle mellett jelentős az 1956—1957-ben kiadott *Gyógyszerészeti Értesítő* (Marosvásárhely). A mindössze öt szám értékét növeli, hogy ebben az időszakban ez a kiadvány képviselte világviszonylatban az egyedüli magyar nyelvű gyógyszerészeti kiadványt. A folyóiratban jelent meg Kiss Árpád dolgozata a tejből előállítható glutaminsavról, Korhoffer Vilmos cikksorozata a receptúrában használatos antibiotikumokról, Ádám Lajos javaslata a gyógyszerári számítási műveletek egyszerűsítésére, Kopp Elemér beszámolója az anvarozs termesztésének helyzetéről, Blazsek Ágnes ismertetése a komplexometriás eljárások alkalmazásáról a gyógyszerek vizsgálatában, Hankó Zoltán és Ajtay Gábor közleményei az ostya- és zselatintokok összehasonlító vizsgálatáról.

A marosvásárhelyi OGYI fűvészkertjének évente megjelenő magkatalógusa *Note Botanice* címen közleményeket is tartalmaz, ezek jelentős része a vadontermő gyógynövények feltérképezésének eredményéről számol be. Hasonló tárgykörű Kacsó Albertnek a Kis Küküllő völgye gyógynövényeire vonatkozó tanulmánya az Acta Hargitensiában.

A *felszabadulás után* a gyógyszerészeti irodalom önálló köteteként jelent meg Bodor Kálmán *Vadontermő gyógynövények c. munkája* (1957. II. kiadás Rózsa Imre közreműködésével, 1963-ban), majd Gábor, Aristide Laza és Evdochia Coidiu *Gyógy- és illóolajos növények c. munkája* (Ceres, Bukarest, 1972), annak második, bővített kiadása *Gyógynövények* címen (1957). Az egyes megyék területén végzett felmérések eredményeit összegezi a Rácz Gábor és Füzi József szerkesztésében megjelent *Kovászna megye gyógynövényei c. kötet* (Kovászna Megyei Agronómusok Háza kiadásában, Árkos, ill. Sepsiszentgyörgy, 1973), valamint a Csedő Károly szerkesztette *Plante medicinale și condimentare din județul Harghita — Harghita megye gyógy- és fűszer-növényei c. kétnyelvű kiadás* (Csíkszereda, 1980). Rácz Gábor, Rácz-Kotilla Erzsébet és Aristide Laza a szerzői a *Gyógynövényismeret c. kötetnek* (Ceres, Bukarest, 1984).

Buchwald Péter és Bodor A. András: *A gyógynövényektől a megtervezett gyógyszerekig c. könyve* (Dacia, Kolozsvár-Napoca, 1981) a gyógyszerkutatás és -ipar fejlődéséről nyújt áttekintést. A gyógyszerészeti irodalom tárgykötetébe is tartozik Incefi Lajos: *Ízek, zamatok, illatok c. könyve* (Dacia, Kolozsvár-Napoca, 1975).

A marosvásárhelyi OGYI keretében működő jegyzetkiadó, a kétnyelvű oktatást tükrözve, a gyógyszerészeti irodalom minden területéről jelentetett meg könyvatos köteteket 1950-től napjainkig. Nyomatásban jelent meg Farkas Imre János és Ajtay Mihály orvosi vénygyűjteménye ezres nagyságrendű előirattal (Marosvásárhely, 1978).

A Gyógyszerészet c. folyóiratban jelentek meg Spielmann József, Szőkefalvi Nagy Zoltán, Rác Gábor, Lázár Szini Karola és Ovidiu Maior tanulmányai a 18. századi erdélyi gyógyszerész ellenőrzésekről és ártervezetekről, valamint Spielmann József és Ovidiu Maior Régi erdélyi gyógyszerész eskük c. közleményei. Ebben a lapban tette közzé Oláh Béla, Ecaterina Andronescu és Avram Radu kísérletes közleményét a füstike fajok kivonatainak hatásáról más növények növekedésére. Oláh Béla rendszeresen ismerteti az idézett folyóiratban a romániai gyógyszerészeti irodalmat. Zágoni Elemér és munkatársai itt mutatták be a fekete ribiszke gyógyászati felhasználásra vonatkozó vizsgálataikat. Várterész István, Vajna Imre és Ajtay Mihály a szemcseppekre vonatkozó kísérletes munkáikat.

A *Herba Hungarica*-ban jelent meg Rác Gábor, Bodon János és Tölgyesi György közleménye nagyobb számú gyógynövény faj ásványi anyag tartalmáról és Rác-Kotilla Erzsébet több munkája gyógynövények vérnyomásesőkkentő, vizelethajtó, gyomorfekélyt megelőző hatásáról, Kovács Sándor pedig a pézsmaboglár nyugtató hatását írta le.

A *Korunkban* jelent meg Rác Gábor és Voik-Rác Erzsébet tanulmánya Balogh József 1779-ben kinyomtatott, gyógynövény tárgyú doktori értekezéséről, továbbá az elsőként idézett szerző írása a kémiai növényrendszetéről.

Ismeretterjesztő cikkeket az *Előrében* főleg Csetri Imre, A *Hébeten* és a *TETT*-ben Kerek Ferenc, Horák József, Rác-Kotilla Erzsébet, Rác Gábor közöltek, a *Hargita* c. napilapban pedig Fábíán Ferenc és Csetri Imre. Az *Előre Naptár* több

kiadásában Csetri Imre a kalaposgombákról, gyógynövényekről, különböző természetes gyógytényezőkről, Fábíán Ferenc pedig a *Hargita Kalendáriumban* a gyógyszerek helyes használatáról, a környezeti ártalmak elkerüléséről értekezett.

Az 1982-ben indult *Korunk Füzetek* 1. száma a gyógynövények felhasználásával foglalkozik, szerzői Rác Gábor, Rác-Kotilla Erzsébet, Gáspár Mária és Péter H. Mária, utóbbi állította össze két évtizedre visszamenően a szakterület magyar nyelvű részletes bibliográfiáját.

G. Рац, Х. М. Петер: *Венгрозъязычная фармацевтическая литература в Трансильвании (Румыния)*

Авторы знакомят с развитием трансильванской фармацевтической специальной литературы, начиная с первого печатного труда о растениях на венгерском языке (Melius Péter: *Herbariuma*, Клуж, 1578), до наших дней. Особо выделяют наиболее существенные работы.

G. Rác and M. H. Péter: *Pharmaceutical literature in Hungarian language in Transylvania*

A survey is given on the development of the pharmaceutical literature from the first Hungarian work, the *Herbarium of P. Melius*, edited in Kolozsvár 1578, up to know. Authors emphasize the most important works.

G. Rác und M. H. Péter: *Ungarischsprachige pharmazeutische Literatur in Siebenbürgen*

Die Entfaltung der pharmazeutischen Fachliteratur in Siebenbürgen vom ersten in der Muttersprache gedruckten Werk (Péter Melius: *Herbarium*, Kolozsvár 1578) bis zum heutigen Tag wird dargestellt und die wesentlicheren Arbeiten hervorgehoben.

* *Resumo en Esperanto:*

G. Rác kaj H. M. Péter: *Hungarlingva farmacia literaturo en Transilvanio*

La geaŭtoroj prezentas la disvolvigon de la transilvania farmacia fakliteraturo de la unua botanika verko presita kaj publikigita en la gepatra lingvo (*Herbario de Péter Melius*, Kolozsvár, 1578) ĝis niaj nuntempaj tagoj. Ili emfazas la pli signifajn verkojn.

(Orvos-Gyógyszerészeti Intézet, Marosvásárhely)

Érkezett: 1985. X. 31.